

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobkyně **J.N.**, nar. ■■■, bytem ■■■, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 1450 00 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne ■■■, č. j. ■■■, s e z a m í t á .**
- II. Žaloba s e v části směřující proti rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá přezkumu rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Liberec (dále jen „OSSZ“) ze dne 26. 8. 2015, č. j. ■■■. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 27 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, v platném znění, rozhodnuto o nepřiznání výplaty nemocenského po uplynutí podpůrní doby dnem 7. 8. 2015 při dočasné pracovní neschopnosti v trvání od 7. 3. 2014.

Žalobkyně nesouhlasila se závěry posudkového lékaře OSSZ MUDr. J.K. a upozornila na to, že v dočasné pracovní neschopnosti je proto, že jí její zdravotní stav nedovoluje vykonávat dosavadní pojištěnou činnost. Ke dni rozhodnutí o ukončení výplaty nemocenského nebyla schopna vykonávat žádnou pojištěnou činnost. Přičemž při pokračování léčby lze očekávat, že v krátké době po uplynutí podpůrní doby nabude pracovní schopnost, a prodloužení výplaty nemocenského by tak mělo smysl. Podle žalobkyně jsou hodnocení posudkového lékaře OSSZ MUDr. J.K. a lékařky posudkové služby žalované MUDr. E.V. podezřelá, protože si z lékařských zpráv odborných lékařů vybírali pouze ty, které se jim hodily. Přitom žalobkyně v žádosti o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní

doby žádala o vyšetření lékařem specialistou z oboru ortopedie, stejně tak učinila i v odvolání ze dne 7. 9. 2015, jejím žádostem však nebylo vyhověno. Žalobkyně vyjádřila podezření, že posudkové hodnocení MUDr. J.K. bylo neobjektivní a účelové, proto byla vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nucena vyhledat jiného ošetřujícího lékaře. Žalobkyně poukázala na ukončení dočasné pracovní neschopnosti MUDr. J.K. ke dni 2. 2. 2015, kdy následně dne 3. 2. 2015 jí byla vystavena nová dočasná pracovní neschopnost v Krajské nemocnici Liberec. Dočasná pracovní neschopnost pak byla ukončena posudkovým lékařem MUDr. J.K. dne 27. 10. 2015. Žalobkyně uvedla, že se její zdravotní stav prudce zhoršil a ode dne 30. 10. 2015 je znovu v dočasné pracovní neschopnosti vystavené zdravotnickým zařízením Moje ambulance a. s., protože její zdravotní stav neodpovídal ukončení dočasné pracovní neschopnosti, proto bylo ukončení neoprávněné. Od 1. 12. 2015 do 21. 12. 2015 byla žalobkyně hospitalizována a léčena ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady Praha. Soudu žalobkyně doložila lékařské zprávy tohoto zdravotnického zařízení, včetně propouštěcí zprávy týkající se zmíněné hospitalizace. Žalobkyně navrhovala, aby si soud za účelem zjištění správnosti rozhodnutí žalované zajistil znalecký posudek znalce z oboru soudního lékařství – ortopedie a traumatologie. Rozhodnutí bylo podle názoru žalobkyně neobjektivní, vydané na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalobkyně z uvedených důvodů navrhovala, aby soud zrušil jak rozhodnutí žalované, tak rozhodnutí OSSZ a žalované nařídil, aby jí vyplatila dávky nemocenského za období od 8. 8. 2015 do konce trvání současné dočasné pracovní neschopnosti a aby jí uhradila náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná poukázala na to, že žalobkyně byla v dočasné pracovní neschopnosti od 7. 3. 2014 do 27. 10. 2015, kdy byla dočasná pracovní neschopnost ukončena podle § 75 zákona o nemocenském pojištění. Nemocenské jí bylo vypláceno po podpůrčí dobu, která skončila dne 21. 3. 2015. Nad rámec základní podpůrčí doby byla žalobkyni výplata nemocenského přiznána až do 7. 8. 2015. Další žádost již byla zamítnuta, neboť posudkoví lékaři dospěli k závěru, že zdravotní stav žalobkyně nenaplňuje kritéria dle § 27 zákona o nemocenském pojištění, došlo totiž ke stabilizaci zdravotního stavu a žalobkyně je práce schopna. Proto také byla ukončena dočasná pracovní neschopnost OSSZ, protože žalobkyně nebyla vedena u žádného lékaře. Žalovaná upozornila na to, že dočasná pracovní neschopnost žalobkyně trvala po dobu delší než 180 dní, proto byla její pracovní schopnost posuzována nejen s ohledem na pojištěnou činnost, ale obecně s ohledem na kvalifikaci a dosavadní zkušenosti a znalosti. V tomto ohledu byly dány důvody pro ukončení dočasné pracovní schopnosti dle § 59 odst. 1 písm. b) zákona o nemocenském pojištění. U žalobkyně byly skutečnosti uvedené v § 58 odst. 1 tohoto zákona zjištěny na základě posouzení zdravotního stavu v řízení o žádosti o výplatu nemocenského pojištění po uplynutí podpůrčí doby. Žalovaná se ohradila proti vyjádření žalobkyně ohledně podezřelých hodnocení posudkových lékařů. Uvedla, že žalobkyně nijak nekonkretizovala, které z lékařských zpráv nebyly brány v potaz, a žalovanou bezdůvodně osočila. Minimálně v posudku ze dne 2. 10. 2015 jsou podle žalované zprávy, ze kterých posudkový lékař vycházel, uvedeny a žalobkyně sama měla možnost při jednání odborné zprávy doložit. K požadavku na vyšetření odborným lékařem žalovaná odkázala na § 84 odst. 3 písm. i) a § 85 odst. 2 zákona o nemocenském pojištění, podle nichž jsou to posudkoví lékaři, kteří posuzují dočasnou pracovní neschopnost pojištěnců a jsou odborníky v oblasti posudkového lékařství. Podle žalované žalobkyně zaměňuje dvě věci, a to výplatu nemocenského a trvání dočasné pracovní neschopnosti. Dočasná pracovní neschopnost v trvání od 7. 3. 2014 byla ukončena OSSZ z moci úřední, protože posudkový lékař dospěl k závěru, že zde nejsou

naplněny podmínky pro další trvání. Protože k ukončení dočasné pracovní neschopnosti ze strany OSSZ není možné přikročit zpětně, byla dočasná pracovní neschopnost ukončena až dne, kdy bylo o této skutečnosti s žalobkyní jednáno a poté, kdy byly vyčerpány opravné prostředky, které by toto zjištění mohly změnit. V průběhu dočasné pracovní neschopnosti k jejímu zrušení přistoupila i ošetřující lékařka MUDr. K., toto rozhodnutí ale na základě odvolání žalobkyně zrušila. Tato skutečnost však pro řízení o nemocenském po uplynutí podpůrní doby nemá význam, nemocenské bylo po celou dobu až do vyčerpání podpůrní doby řádně vypláceno. Samotná výplata nebyla ukončena rozhodnutím OSSZ, ale skončila ze zákonem stanovených důvodů, a to z důvodu vyčerpáním podpůrní doby, včetně vyčerpání období, na které byla výplata přiznána nad rámec základní podpůrní doby. Nová výplata nemocenského při dočasné pracovní neschopnosti v trvání od 30. 10. 2015 s daným řízením nesouvisí. Žalovaná z uvedených důvodů navrhovala, aby soud žalobu zamítnul.

Ze správního spisu předloženého žalovanou zjistil soud následující rozhodné skutečnosti:

V dočasné pracovní neschopnosti byla žalobkyně od 7. 3. 2014. Podpůrní doba v délce 380 dnů uplynula ke dni 21. 3. 2015, na což byla žalobkyně dopředu upozorněna sdělením ze dne 12. 1. 2015. Žalobkyně nesporně, že výplata nemocenského byla prováděna i po uplynutí podpůrní doby, a to na základě jejích žádostí, konkrétně v období od 22. 3. do 31. 5. 2015, od 1. 6. do 10. 6. 2015, od 11. 6. do 31. 7. 2015 a od 1. 8. do 7. 8. 2015.

Dne 14. 8. 2015 žalobkyně podala další žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby z důvodu plánovaných vyšetření a probíhající rehabilitační léčby do konce září.

Rozhodnutím ze dne 26. 8. 2015, č. j. 45005/036335/15/110/JPO, OSSZ o této žádosti rozhodla tak, že podle § 27 zákona o nemocenském pojištění se výplata nemocenského po uplynutí podpůrní doby dnem 7. 8. 2015 nepřiznává. OSSZ vyšla ze záznamu o jednání ze dne 4. 8. 2015 zpracovaného posudkovým lékařem MUDr. J.K., MBA, podle jehož posouzení u žalobkyně nejde u pojištěnce, u něhož ve smyslu § 27 a § 66 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění lze očekávat, že v krátké době po uplynutí podpůrní doby nabude pracovní schopnost, a to i k jiné, než dosavadní pojištěné činnosti. Podle učiněného posouzení zdravotní stav žalobkyně odůvodňuje předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrní doby.

K odvolání podané žalobkyní bylo vyžádáno vyjádření posudkového lékaře MUDr. J.K., MBA. Posudkový lékař setrval po podrobném vypořádání odvolacích námitek na závěru, že žalobkyně nesplňuje podmínku obnovení pracovní schopnosti ve smyslu § 27 zákona o nemocenském pojištění.

V rámci odvolacího řízení si žalovaná vyžádala posouzení zdravotního stavu žalobkyně lékařskou posudkovou službu. Posudková lékařka MUDr. E.V. dospěla na základě jednání ze dne 2. 10. 2015 k závěru, že u žalobkyně nejsou splněny podmínky dle § 27 a § 66 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění, nejde o pojištěnce, u něhož lze očekávat, že v krátké době po uplynutí podpůrní doby nabude pracovní schopnost, a to i k jiné, než dosavadní pojištěné činnosti. Zdravotní stav žalobkyně odůvodnil předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutím podpůrní doby, tedy dnem 7. 8. 2015. Po

zhodnocení odborných zpráv posudková lékařka žalované konstatovala, že zdravotní stav žalobkyně nadále nenaplnuje zákonné podmínky pro prodloužení výplaty nemocenského, neboť její zdravotní stav je stabilizován s tím, že klinický nálezní ortopeda i neurologa neodpovídá subjektivním potížím žalobkyně. Zobrazovací metody EMG, RTG a MRI dle lékařských zpráv z Krajské nemocnice Liberec i Fakultní nemocnice Královské Vinohrady nepopisují patologický stav, který by vyžadoval další odbornou léčbu, a nepodporují subjektivní dojmy žalobkyně. Žalobkyně je schopna výkonu práce s omezením nadměrné zátěže pravého ramenu, je tedy limitována pro práci vyžadující manipulaci s předměty horizontálu.

V napadeném rozhodnutí ze dne 6. 10. 2015, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí OSSZ, žalovaná vyšla ze shora konstatovaného posouzení zdravotního stavu žalobkyně, které akceptovala. Dále se v odůvodnění rozhodnutí žalovaná věnovala průběhu kontrol režimu dočasné pracovní neschopnosti. Uvedla, že způsob jejich provádění ověřila a tyto kontroly proběhly řádně. Následně se žalovaná zabývala hlášením ošetřujícího lékaře MUDr. Ž. ze dne 20. 6. 2015 a ze dne 24. 7. 2015, na základě kterého byla žalobkyně propuštěna z péče Krajské nemocnice Liberec a předána do péče MUDr. R. v N.P. Tato lékařka rovněž ukončila péči o žalobkyni a v důsledku toho byla její zdravotnická dokumentace předána dne 27. 7. 2015 MUDr. K.. Ta oznámením ze dne 3. 9. 2015 rovněž propustila žalobkyni ze své péče, a to na základě jejího zrušení registrace. Žalovaná ukončila s tím, že OSSZ rozhodla na základě posudkového zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně v souladu se zákonem, když neprodloužila výplatu nemocenského po uplynutí podpůrné doby dnem 7. 8. 2015.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s. Soud zdůrazňuje, že správní řízení soudní není pokračováním řízení vedeného správními orgány; je ovládáno dispoziční zásadou, která znamená, že soud napadené rozhodnutí podrobí soudní kontrole z hlediska žalobkyni konkretizovaných skutkových a právních důvodů, ve kterých spatřuje nezákonnost napadeného správního rozhodnutí.

V úvodu soud konstatuje, že k věcnému přezkumu rozhodnutí o poskytování nemocenského po uplynutí podpůrné doby správní soudy přistoupily teprve v nedávné době. Podle § 158 písm. a) zákona o nemocenském pojištění ve znění účinném do 28. 1. 2015 byla totiž tato rozhodnutí vyloučena ze soudního přezkumu. Předmětné ustanovení však bylo jako protiústavní zrušeno nálezem Ústavního soudu ze dne 16. 12. 2014, sp. zn. Pl. ÚS 9/14, vyhlášeným pod č. 14/2015 Sb., tato skutečnost pak nalezla odraz v rozhodování správních soudů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2015, č. j. 4 Ads 116/2013-73, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).

Podmínky vyplácení nemocenského upravuje zákon o nemocenském pojištění. Podle § 23 zákona o nemocenském pojištění má nárok na nemocenské pojištěnec, který byl uznán dočasně práce neschopným nebo kterému byla nařízena karanténa podle zvláštního právního předpisu, trvá-li dočasná pracovní neschopnost nebo nařízená karanténa déle než 14 dnů a v období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2013 déle než 21 kalendářních dnů. Podle § 26 odst. 1

zákona o nemocenském pojištění podpůrčí doba u nemocenského začíná 15. kalendářním dnem trváním dočasné pracovní neschopnosti nebo 15. kalendářním dnem nařízené karantény a končí dnem, jímž končí dočasná pracovní neschopnost nebo nařízená karanténa, pokud nárok na nemocenské trvá až do tohoto dne; podpůrčí doba však trvá nejdéle 380 kalendářních dnů ode dne vzniku dočasné pracovní neschopnosti nebo nařízení karantény, pokud se dále nestanoví jinak.

Podle § 27 zákona o nemocenském pojištění po uplynutí podpůrčí doby stanovené podle § 26 se nemocenské vyplácí na základě žádosti pojištěnce po dobu stanovenou v rozhodnutí orgánu nemocenského pojištění podle vyjádření lékaře orgánu nemocenského pojištění, který vyplácí nemocenské, pokud lze očekávat, že pojištěnec v krátké době, nejdéle však v době 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrčí doby stanovené podle § 26 nabude pracovní schopnost, a to i k jiné, než dosavadní pojištěné činnosti; takto lze postupovat opakovaně, přičemž při jednotlivém prodloužení výplaty nemocenského nesmí být doba tohoto prodloužení delší než 3 měsíce. Nemocenské lze podle věty první vyplácet nejdéle po dobu 350 kalendářních dnů od uplynutí podpůrčí doby stanovené podle § 26.

Z citovaných ustanovení zákona o nemocenském pojištění vyplývá, že vyplácení nemocenského je omezeno podpůrčí dobou. Po uplynutí zákonem stanovené maximální podpůrčí doby není nárok na nemocenské obligatorní, jde o dávku fakultativní vyplácenou na základě rozhodnutí správního orgánu, kterému musí předcházet žádost pojištěnce. Rozhodnutí je závislé na vyjádření posudkového lékaře orgánu nemocenského pojištění. Zároveň musí být splněno, že lze očekávat, že pojištěnec v krátké době nabude pracovní schopnosti, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti.

Podle § 53 odst. 1 zákona o nemocenském pojištění zahrnuje posuzování zdravotního stavu pojištěnců a dalších osob pro účely pojištění také posuzování dočasné pracovní schopnosti a pracovní schopnosti po uplynutí podpůrčí doby.

Pro účely správního řízení vedeného o žádosti pojištěnce o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrčí doby posuzují okresní správy sociálního zabezpečení pracovní schopnost dočasně práce neschopných pojištěnců po uplynutí podpůrčí doby, a to v souladu s § 84 odst. 3 písm. i) ve spojení s § 53 odst. 2 písm. b) zákona o nemocenském pojištění svými lékaři. V řízení o odvolání proti rozhodnutí ve věci výplaty nemocenského po uplynutí podpůrčí doby pak lékaři žalované posuzují pracovní schopnost dočasně práce neschopných pojištěnců po uplynutí podpůrčí doby v souladu s § 85 odst. 2 zákona o nemocenském pojištění.

Z právě uvedeného vyplývá, že rozhodnutí orgánů nemocenského pojištění o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrčí doby jsou závislá na posouzení pracovní schopnosti dočasně práce neschopných pojištěnců. Orgány sociálního zabezpečení jsou povinny z tohoto posouzení posudkových lékařů vycházet, neboť právě svými posudkovými službami plní úkoly svěřené jim dle § 84 odst. 3 písm. i) ve spojení s § 53 odst. 2 písm. b), a dle § 85 odst. 2 zákona o nemocenském pojištění. Vychází-li orgán nemocenského zabezpečení z posouzení, které je nedostatečné, neúplné a nereaguje na skutečnosti, které ke svému zdravotnímu stavu a schopnosti vykonávat pojištěnou, případně i jinou pracovní činnost uvádí pojištěnec, rozhoduje na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Úkolem správního soudu pak není nahrazovat činnost orgánů nemocenského pojištění a jejich lékařských posudkových služeb, ale přezkoumat závěry žalované a zákonnost správních rozhodnutí ve věci.

Nyní již k posouzení důvodnosti podané žaloby. Na základě obsahu předloženého správního spisu soud neshledal, že by bylo posouzení zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti žalobkyně ze strany MUDr. J.K., MBA, a MUDr. E.V. neobjektivní, selektivně či podezřele učiněné.

Ze záznamu o posouzení zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti žalobkyně ze dne 24. 8. 2015 MUDr. J.K., MBA, vyplývá závěr, že u žalobkyně je dán předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti ode dne 8. 8. 2015. Z vyjádření tohoto lékaře ze dne 10. 9. 2015, které bylo vyžádáno v reakci na podané odvolání žalobkyně, pak vyplývá, že posudkový lékař posouzení zdravotního stavu žalobkyně a její dočasné pracovní neschopnosti vypracoval na základě kompletní zdravotní dokumentace, neboť se jejím případem zabýval již dříve (žalobkyni bylo tímž posudkovým lékařem v minulosti vydáno opakovaně kladné posouzení, nemocenské jí bylo opakovaně vypláceno po uplynutí podpůrné doby). Z vyjádření je zřejmé, že ke svému závěru o tom, že u žalobkyně se jedná o stabilizovaný stav poruchy funkce pravého ramene s bolestí limitovanou poruchou hybnosti, posudkový lékař dospěl na základě dostatečného množství odborných lékařských zpráv, které byly konkrétně uvedeny, po komplexním vyšetření EMG, MRI, RTG metodami na více lékařských pracovištích. Jednoznačný závěr o stabilizaci zdravotního stavu byl odůvodněn, stejně jako závěr, že u žalobkyně nelze předpokládat, že by dosavadní pojištěnou činnost mohla vykonávat. Již s ohledem na předchozí opakovaně kladné doporučení k vyplácení nemocenského po uplynutí podpůrné doby lze stěží konstatovat, že by posudkový lékař OSSZ postupoval vůči žalobkyni účelově a jím provedené posouzení bylo nestandardní, podezřelé.

Rovněž žalovaná měla podle přesvědčení soudu pro své rozhodnutí k dispozici posouzení zdravotního stavu žalobkyně a její dočasné pracovní neschopnosti po uplynutí podpůrné doby, které vyhovuje obvyklým nárokům, jaké jsou na taková posouzení z jejich hlediska úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti kladeny. Ze záznamu o jednání MUDr. E.V. ze dne 2. 10. 2015 vyplývá, že posudková lékařka byla dobře seznámena nejen s trváním pracovní neschopnosti žalobkyně, ale také reflektovala na subjektivní potíže uváděné žalobkyní. Posouzení bylo vypracováno na základě veškeré dostupné lékařské dokumentace, která byla v záznamu také uvedena. Z toho je zřejmé, že zdravotní stav žalobkyně byl v dané době dostatečně objektivizován odbornými lékařskými zprávami a výsledky vyšetření metodami EMG, RTG a MRI, a to i z více lékařských pracovišť, z jejichž závěrů posouzení důsledně vycházelo. Namítá-li žalobkyně, že si také posudková lékařka z předložených lékařských zpráv vybírala jen některé, jde o žalobní námitku obecnou. Ze záznamu je zřejmé, jaké konkrétní závěry lékařských zpráv a odborných vyšetření byly zohledněny, žalobkyně přesto nespecifikovala skutečnosti v lékařských zprávách uvedené, které by posudkové závěry zpochybňovaly. Neuvádí ani, k jakým jiným lékařským zprávám mělo být ještě přihlédnuto, zda byly některé jí předložené podklady pominuty. Výsledky objektivních nálezů podle vyjádření posudkové lékařky neodpovídají subjektivním potížím popisovaným žalobkyní. Posudková lékařka dlouhodobé zdravotní potíže žalobkyně nijak nezlehčovala, konstatovala, že u žalobkyně jde o onemocnění pravého ramene, pro které je limitována při výkonu práce

s omezením nadměrné zátěže pravého ramene, vyžadující další rehabilitační postupy. Odůvodnila ovšem zároveň, že zdravotní stav je stabilizovaný a nejde proto o pojištěnce ve smyslu § 27 zákona o nemocenském pojištění, u něhož lze očekávat, že by v krátké době po uplynutí podpůrné doby nabyl pracovní schopnost, a to i jiné než dosavadní pojištěné činnosti, když její zdravotní stav odůvodňoval předpoklad opětovného nabytí pracovní schopnosti nejpozději dnem uplynutí podpůrné doby.

Dostatečnost a přesvědčivost závěrů posudkových lékařů přijatých shodně v obou stupních správního řízení nemůže zpochybnit ani skutečnost, že tito posudkoví lékaři nevyhověli žádosti žalobkyně a žalobkyni nenechali vyšetřit u specialisty v oboru ortopedie. Takový postup jim zákon neukládá. Podstatné je, zda tito lékaři měli dostatek odborných lékařských zpráv, které by nepříznivý zdravotní stav žalobkyně a její potíže s pravým ramenem objektivizovaly, a tyto podklady byly odpovídající z časového hlediska. A jak již soud uvedl shora, tomuto požadavku obě posouzení posudkových lékařů vyhovovala. V tomto směru lze doplnit, že podkladem pro posouzení posudkovým lékařem OSSZ byl (mimo starších ortopedických nálezů z počátku roku 2015, aktuálních záznamů z rehabilitace z období května až července 2015, ortopedických nálezů z ortopedické kliniky Motol z března 2015, zprávy ortopedky MUDr. P.T. z dubnu 2015) i ortopedický nález MUDr. Šťastného z července 2015. Posudková lékařka žalované pak vycházela ze závěrů ortopedicko-traumatologického vyšetření ze dne 16. 8. 2015 a závěrů ortopedického vyšetření MUDr. Ž. ze dne 27. 8. 2015. Nebyl tedy důvod vyžadovat si v rámci vypracování posouzení ještě další odborné vyšetření ortopeda.

Rovněž soud nedoplnil řízení znaleckým posudkem z oboru soudního lékařství – ortopedie a traumatologie, jak se toho žalobkyně domáhala v žalobě. Žádný právní předpis soudu nepředepisuje vyžádat si pro účely soudního přezkumu rozhodnutí ve věcech nemocenského pojištění, na rozdíl od věcí důchodového pojištění (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení), vlastní posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti, resp. neschopnosti žalobce. Soud tedy postupoval tak, že vycházel ze skutkového stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. a zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí přezkoumal na podkladě předloženého správního spisu, pokud neshledá potřebu doplnit skutková zjištění učiněná v průběhu správního řízení. V daném případě potřebu doplnit dokazování ve smyslu § 77 odst. 2 s. ř. s. soud neshledal, protože posouzení pro účely rozhodnutí o výplatě nemocenského po uplynutí podpůrné doby shledal ze shora uvedených důvodů zcela úplnými a přesvědčivými.

Pokud žalobkyně jako důkaz označila lékařské zprávy nemocnice Královské Vinohrady Praha ze dne 16. 8. 2015 a 16. 9. 2015, soud jimi dokazování nedoplňoval, neboť tyto zprávy byly dle názoru soudu dostatečně zohledněny posudkovou lékařkou žalované. Lékařské zprávy staršího data pak byly rovněž při posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkovým lékařům k dispozici. K později pořízeným lékařským zprávám, na které žalobkyně odkazovala, již soud nepřihlížel, protože se jednalo o důkazy nové, který tu nebyly v době vydání napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že tyto další lékařské nálezy se vztahují k zdravotnímu stavu žalobkyně, který se v průběhu času měnil, dle jejího tvrzení zhoršoval, a vztahují se tak až k následnému průběhu onemocnění. To bylo ostatně zohledněno při dalším posouzení zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti od 30. 10. 2015, jak

plyne ze shodných tvrzení žalobkyně i žalované. Toto další zhoršení zdravotního stavu žalobkyně a nová dočasná pracovní neschopnost žalobkyně již nemůže být v tomto řízení zohledněna. Lze dodat, že následné rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti nemůže samo o sobě předchozí závěry posudkových lékařů zpochybnit.

Vzhledem k důvodům uvedeným shora dospěl soud k závěru, že žalovaná rozhodovala na základě správně zjištěného skutkového stavu a její rozhodnutí bylo vydáno v souladu s § 27 zákona o nemocenském pojištění. Žaloba směřující proti rozhodnutí žalované a prvostupňovému rozhodnutí OSSZ ve věci nepřiznání výplaty nemocenského po uplynutí podpůrní doby od 7. 8. 2015 je nedůvodná a soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V doplnění žaloby se žalobkyně domáhala soudního přezkumu správnosti jednotlivých rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti, navrhovala, aby soud zrušil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 30. 10. 2015, a požadovala, aby se soud zabýval zákonností ukončení její dočasné pracovní neschopnosti, neboť je stále v platnosti předchozí rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti.

K tomu je třeba uvést, že na rozhodnutí lékařů o dočasné pracovní neschopnosti dopadá výluka ze soudního přezkumu. Podle § 68 písm. e) ve spojení s § 70 písm. f) s. ř. s. je žaloba nepřípustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 158 písm. b) zákona o nemocenském pojištění je ze soudního přezkumu vyloučeno ukončení nebo neuznání dočasné pracovní neschopnosti. V souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud proto odmítl žalobu v části směřující vůči rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti žalobkyně a jejím ukončením.

Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobkyně a presumovaného souhlasu žalovaného.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. nárok.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej

stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 2. června 2016.

Mgr. Lucie Trejbalová
samosoudkyně